

MOS TEACĂ

JURNAL ȚIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:

10 L. E. PE UN AN

Sub direcțiunea unui comitet

ADMINISTRAȚIA:

STRADA CLEMENȚEL 3

De frica expulzării

— Am tras nițichi perie la purcianile, puntru di așeea chicon Algiu, rabin 'di piste poliția, ai se zici chiar zoă că la tu ești deja rumun pumuntean și adivurat l... N'al să richinoască că sint Șulăm Ghidalevici, chimirsant di ciurap ambulant!

FABULĂ

După ce a fost cu Sturdza c.d. sinistru,
Deveni Tribunalul sub ciocoi ministru;
Și azi s'a convins, el, șeptic ca Toma:

Morală

Drumurile toate te conduc la Roma!

Enopescu.

CALUL DE TRAMVAI

și

VACILE OLANDEZE

O interesantă polemică s'a incus
între Dreptatea și Voința Națională.

Aceasta din urmă acuză pe d.
Nicolae Fleva că s'au comis lucruri
cam... oculte cu vinzarea vacilor o-
landeze din ferma Laza.

Iar Dreptatea „apără” ast-fel pe
d. ministrul de domenii:

Vacile olandeze erau oficioase. Mi-
nisterul le-a vîndut pentru tăiere. Ce
era să facă cu ele? Și intru cit e
vina d-lui Fleva dacă predecesorii
d-sale au cumpărat vaci tubercu-
loase?...

Noi găsim că Dreptatea are drep-
tate.

În adevăr: ce putca face d. Fleva
față de vacile oficioase?

Nu cum-va Voința pretinde că d.
ministrul de domenii era dator să le
trimeată la Nisa, Menton sau măcar
la Cîmpina, ca să se cnarisească,
pe socoteala Statului?

Ar fi o pretenție cel puțin ri-
diculă.

Vă nchipuiți dumneavoastră niște
vacii, fie ele chiar olandeze, făcînd
ele pe Traviatele în sudul Franței
și cîntînd „radio del passato”?

De aceea, foarte bine a făcut d.
ministrul de domenii cînd a vîndut
vacile fizice măcelarilor, pentru că
să nu intre Statul în pierdere.

Aprobăm acest act de bună ad-
ministrație cu o singură rezervă:

Stătuim pe cititorii noștri, — cu
alte cuvinte pe toți locuitorii rega-
tului român, — ca să fie mai cu bă-
gare de seamă cînd vor minca fripu-
ră, pentru că, de pildă, bucată-
reasa saft birtașul să nu le dea în
loc de șnițel vienez vre-un șnițel...
olandez. Nu de alt-ceva, dar ofica
e boală urîtă chiar cînd este fur-

nizată din fermele model ale Sta-
tului, unde nu încapе contrafacere
ci în negoțurile particulare.

Dar să revenim la vîile noastre,
sau mai bine zis la vacile ministe-
rului de domenii.

Cum au ofîcat aceste sărmanē
ființe?

Imparțiali, cum sîntem noi, soco-
tim că singura canză a acestei crude
maladii este inima rea, nostalgia și
melancolia de care au fost turmen-
tate bițele vacii olandeze gîndin-
du-se la patria mîmă de la al căre
uger au fost rîpate spre a fi exilate
în România.

În romanele foiletoane, de obicei,
eroinele oficează din prima anu-
rului.

Ipooteza aceasta însă trebuie es-
clusă cu desăvîrșire în cazul de față.
Nu se putea ca să oficeze vacile
olandeze din cauza dragostei, căci
— slava Domnului — în țara Ro-
mînească numai de lipsa boilor nu
se pot plînge. E nația cea mai bo-
gată 'n boi, de tot soiul, din lume.
Prin umare vacile de la Laza nu
au dreptul să spură că în ceea ce
privește amorul au fost boicotate, ca
să zicem așa.

Dar știm ce va obiecta Voința.
Vacile n'au contractat tuberculoza
nici din nostalgie patriotică, nici din
îmbire. Vacile olandeze — va insi-
nua oculta — au ofîcat fiind-că au
fost hrănite cu rogozul și pipirigul
de la domenii.

Ei bine, protestăm în privirea a-
cestei aserțiuni malițioase.

Cunoaștem un colectivist care în-
tr'adevăr a mîncat din acest rogoz
și pipirig și cu toate acestea n'a of-
ficat de loc, ba nici măcar nu i s'a
aplecat, o drept, însă, că avărsat, a
făcut un vîrsămintă casa de depuneri.

Pentru ca să încheem acest ar-
ticul, zicem:

Zadarnic se încearcă Oculta ca să
transforme în chestiune vitală o
simplă chestie de vite oficioase.

E monstruos cînd te gîndești că
ocultisti după ce s'au servit de d.
Fleva ca de un cal de tramvai, vor
să-l implice acum în afacerea
vacilor olandeze.

Da, e monstruos ca ocultisti să
dea cu aceste vaci lovitură măga-
rului unui ministru vacant.

Niște oameni ca-i au la vactivul

lor afacerea Wactel, niște discipol
ai lui Vachus și niște clienți ai Va-
careștilor, niște scribenți cari n'a
nici vacalaureatul, n'au dreptul să
vacă asemenea vacațaștăni.

(Scurtați aceste cite-va calambu-
ruri).

Un pensionar.

1909

NU'S BETIV!

Ce strigați măi că s'au betiv?
Beați ca ori și ce creștin,
Beați să uit cite un necaz,
Beați puțin.

Cînd gîndesc că viața-i iad,
Că-i un scurt dar groaznic chin,
Și că toți murim, — atunci
Beați doar vin.

Cînd înbec fără să spun,
Dorul dughănos și mă beați
Mă îndeamnă ca să beați
Doar vermur.

Cînd cu soacra mă tot cert
Și nu pot să-i mai înghit,
Beați, să uit p'acest calău,
Numai sprit.

Foarte des în buzunar
Suntă vinul a pustiu,
Mă mîngîie atîncea doar
Cu rachiu.

De nevastă cîcilit
Ca să-i cumpăr v'r'un cadou,
Alt remediu n'au de cit
Vinul nob.

Creditorii 'mi es în drum
Mai pe fie ce moment,
Știți ce iau să-mi fac curaj?
Piperment.

Așa dar nu sînt betiv,
Avoi cîntea să v'arăt,
Cînd sînt trist doar beați... de's ves,
Iar mă mbăt!

Delacoperativa.

ZIAR CU CAUCIUC

o! a. Lumea era nelămurită asupra cuoalei
a. litiice a ziarului *Patriotul*. Junimist,
nsorvator, liberal, socialist? Noul con-
sitate o scâlda, cum zice romiulur, are
niți cu ola, niți cu ola » cum zice d.
atavilan.

Cind iată că, în No. 44 de la 17 Iunie,
atribuie publică portretele d-lor Mișca
Sluschi, căpeteniile muscalilor cu cauc-
din capitală, și pe al lui mușu
usu Stamate la care se adună muscalii
apotei.

Acum, ne-am luminat:

...*Patriotul* este drapelul.

1904

LOCȘIITORUL SFINTULUI PETRE

— Localizare după *Le Rire* —

Sfintu Petre, punindu-și conul
după urechi și căscind. — N'o să se
al sfirșească astă-zi! Cu războiul lor
în frica, cu foamea lor în Asia, cu ofica
r în Europa, oamenii ăștia ne silesc
cum să veghem în toate serile. Iată, i
tați vă la ala, cu mura lui zăpăcită!...
omule! unde te duci? Cum treci așa
ră să te uiji la oameni? Ce dracul!

Bărbatul. — Vă rog, unde e se-
ariatul?

Sfintu Petre. — Aici. Ai bilet
întreare?

Bărbatul. — Iată!...

Sfintu Petre. — Bilet roșu: în
d, la stînga. Nu merita asta să te gră-
ști altă asta.

Bărbatul. — Lasă mă să intru re-
de; 'mi-al face mare serviciu.

Sfintu Petre. — T're teamă că
n'o să fi fiert prea repede în cazanul
smoală?

Bărbatul. — Nu d'aia. Am trimes
lumea cea-l-altă pe nevasta mea care,
ră îndolă, era cea mal rea viperă că
a văzut jos pe pămînt. După aceea,
'am sinucis. Ne-a judecat adineori pe
pîndol, în același timp. Pe mine însă
'a expedit mal repede; fiindcă ea a
nas acolo să povestească o sumedenie
'fleacur domnului cu barbă lungă...

Sfintu Petre. — Vrei să zici
nului Dumnezeu?

Bărbatul. — Fie și «bunului Dum-
zeu...» dacă asta-ți face plăcere. Im-
rtantul este că ea o să intre fără ză-
vă cu biletul său cel roșu; și că, dacă
ntem clasiți în iad după numere de
rare, nu țin de loc să'mi petrec vrea-
o eternitate întreagă lingă dînsa!...
i, nu, să mă ferească Dumnezeu!

Sfintu Petre. — Ce făceai pe
mint?

Bărbatul. — Eram contabil.

Sfintu Petre, sdrind în sus. —
zici?

Bărbatul. — Zic: contabil.

Sfintu Petre. — Iată un mijloc
să nu stal lingă nevasta d-tale. N'ai
cit să 'mi faci un mic serviciu. Im-

bracă-te cu antierul meu; o să'ți șadă
foarte bine. E ora 8 și jumătate; o să
fi ocupat pînă cam pe la miezul nopții
la locul meu; așază-te co'o. Slujba e
mal ușoară ca un fulg. Biletele roșii: în
iad, la stînga; biletele albastre: în raf,
la dreapta; biletele jumătate roșii și
jumătate albastre: în purgatoriu, drept in-
ainte, vizavi. Dacă cine-va are o ultimă
reclamație să'ți adreseze, o vei însemna
într'un registru și o vei telefona bunului
Dumnezeu. Nu e așa că daravara nu este
complicată?

Bărbatul. — Și, la miezul nopții,
să închid biuroul și să mă duc să mă
cule în iad?

Sfintu Petre. — Acum vre-o
două săptămîni, am pus pe unul din co-
legii d-tale să mă înlocuiască. Și el avea
tot bilet roșu. El bine, papugiul a găsit
mijlocul, examinînd biletele carl il erau
prezentate, să'și schimbe pe al lui cu bi-
letul albastru al unui bătrîn filantrop...
care în momentul de față trebuia să fie
fiert gata. De altminteri, iți spun asta
numai așa ca să stăm de vorbă. Din par-
te-mi nu'ți dau nici un sfat, fiind că in-
telegi că poziția mea nu'mi permite să
mă fac complicele unui contrabandist.

Bărbatul. — Dar nevasta mea
care o să sosească o să mă recunoască
oare?

Sfintu Petre. — Nu. Pune o he-
laril ăștia bătrînești pe carl bunul Dum-
nezeu 'i a uitat zlată seară pe biuroul
acesta. La și o aoreală de la gaderob, de
colo, din antreu. Ridică-ți gulerul ante-
riului; preia-ți nișel glasul. Așa, foarte
bine. Acum, te părădesc. Bunăseara și
mersi.

Bărbatul. — Pardon, cū trebuie
să'ți mulțumesc. (*Zădrîr pe femeia sa*.)
Pe aici, cucoană. Biletul d-tale?

Femeea. — Uite-l.

Bărbatul. — Bilet roșiu! în iad,
la stînga.

Femeea. — Pardon, dragă d-le
sfinte Petre. (*Îi aruncă o ochiadă tur-
bată*.) N'ai văzut d-ta trecind adineori
pe un om cu un bilet roșu?

Bărbatul. — Aproape toată lu-
mea are bilete roșii. Acesta nu e un se-
mnalment.

Femeea. — Un om destul de urit,
cu mura de dobitoc; cu aerul de brută.
El s'a sinucis de curînd, după ce 'și a
asasinat nevasta.

Bărbatul. — A, da, știu de cine
'mi vorbești. Un oare care Ionescu, El
bine! el n'avea bilet roșu ca toată lumea.
Avea bilet albastru: acum este în raiu.

Femeea. — În raiu! Cu neputi-
nă! Un asasin! Un mizerabil care 'mi-a
răpus viața! T'e înșeli, de sigur.

Bărbatul. — Nu mă 'nșel nici
de cum. Uite, să'ți citesc mesajul te-
lefonat pe care mi l' trimite bunul Dum-
nezeu și pe care l'am transcris în re-
gistru ăștia. (*Se prefacă că citește*.) « Io-
nescu, moldovean, de 38 de ani. A ucis
pe soția sa care era o adevărată ciumă.

La raiu. Va fi imediat numit căpitan
al batalionului al șaptelea de heruvimi
pedestri și atașat la statul meu major.»
Precum vezi, cucoană, afacerea e lim-
pede.

Femeea. — Nu mai există drep-
tate! (*Isbucnește în lacrimi*). Adineori,
voiau să mă trimeată în purgatoriu. Și
eu am cerut, de bună voie, să mă duc
în iad... pentru a sta mereu lingă diavol
și a 'l privi cum suferă! Puțin îmi păsa
dacă eram fiartă sau friptă, mîl era destul
că el s'a feneconit torturat în fața mea!

Reclam! Protestez! Sint indig... (*Ea
are un teribil atac de nervi; și se resto-
golește pe jos sfășindu-și carnea cu un-
ghilele*).

Dracul. — Eșind prin ușa din
stînga. — Ce-l tîmbălău ășta aici, dum-
nezu! E desguștător! Nu mai aud nici
chiar țipetele păcătoșilor mei. Ia spune-mi,
sfinte Petre... Potfiu! Iar a șters-o și a
lăsat în locul lui pe un pivil d'ăia!... Ia
spune-mi, contabile, ce-a găsit-o pe dama
asta?

Bărbatul. — Turbează fiind că
bărbatul el nu se duce în infern.

Dracul. — N'am văzut în viața
mea pe cine-va suferind altă. Toate in-
vențiile mele pentru a tortura lumea sint
flac pe lingă asta. M'am compromis
cu meseria mea de calău!

Bărbatul. — Ia-o d'ăici. Este a
dumitale.

Dracul. — Ce mă vrei să fac cu
dînsa acum? În miliarde de secole n'o să
suferă altă ca în aceste cîte-va secunde.
Dar am să'ți fac o propunere. Văd că
d-ta ești bărbatul el. Vino în iad: n'ai
nici-o frică. D-ta îmi vei servi ca să inau-
gurez un nou sistem de tortură morală,
la carl mă gîndiu acum.

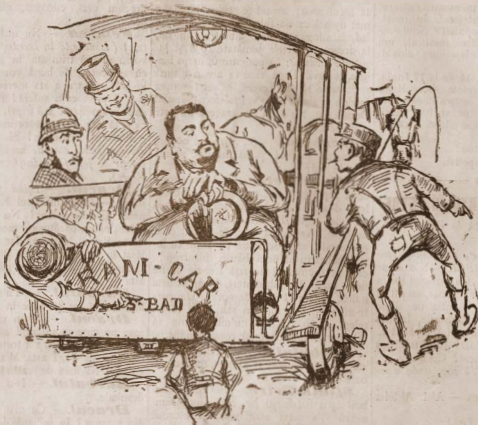
Ce-o să faci în paradis? O să te plic-
tisești grozav cu bătrînul Jehovah, care
începe să fie cam « crampon ». Vino în
iad. O să îscălec o hirtie prin care mă
angajezi să te tratez bine, să te îngrijesc
ca pe un copil răsfățat și să'ți fac toate
plăcerile o vecinie întreagă. Fără îndoială,
îți plac femeile. Iți voină cedia pe
Cleopatra, Herodiada, Lucreția Borgia...
și încă douăzeci... carl — să ne ierte
Dumnezeu — fac cit Jeanne d'Arc. Tot
ceea ce iți cer este de-a le face curte,
de a admira, de a săruta, și... mă în-
telegi?... sub nasul nevastei d-tale, în ure-
chea căreia îmi rezerv dreptul de a stre-
cura, în fie-care clipă, comentarii teribile.
Îți convine? Primești?

Bărbatul. — Pe legea mea, pri-
mesc. M'a făcut altă să turbex în tim-
pul vieții mele terestre, că merită să'ți
fac una ca asta!

Dracul ridică de jos pe femeia leșinată
și o duce în virful coarnelor sale. Bă-
rbatul pornește vesel în urma lor.

Nécha.

— Dă-te domnule jos, uu vezi că s'a rupt oșteia tramcalului?

CANCANUL ÎNAINTEA JUSTIȚIEI

D. PALEOLOGU

D. Paleologu, simpaticul consilier la Curtea de Apel din Capitală, este fără îndoială magistratul cel mai original și mai duhlu din țara românească.

În sala pașilor pierduți, unde de obicei justițiabilii își pierd mai mult vremea și banii de cit pașii, circula o sumedenie de povestiri picate din cariera de magistrat a d-lui Paleologu.

Vom da cititorilor cîteva mostre culesse din cea mai sigură sorgintă.

Odată, ca cel mai în vîrstă consilier, d. Paleologu prosida.

Dupa ce avocatul acuzatului, d. St. G. își termină pledoaria, ia cuvîntul procurorul.

Acesta adaogă cîteva lucruri pe care avocatul în pledoario nu le prevăzuse.

Atunci, d. St. G. se scoală și spune: — Domnule președinte, vă rog să mi dați cuvîntul în replică, de oare cu o procuror...

— Tac! din gură, domnule! esclamă d. Paleologu. Ce, n'ai vorbit destul pentru 2 lei?..

Vă închipuiți figura bietului avocat,

și mai cu seamă a clientului care... îl căduse în lei și se considera deci tras pe sfoară cu diferența de 8 lei, dacă însuși președintele pretuise 2 lei pleoaria apărătorului său.

În timpul faimoasei afaceri a marșului liberal național Meschiu, se organizase un soi de protestare a baroului contra infamiei Reacțiunii.

O sumă de junii avocați se prezentară în corpore acasă la d. Paleologu, pe atunci procuror general.

Foarte plictisit de o vizită așa de neprevăzută și mai ales de mutrele bocnii ale «delegaților» baroului, originalul magistrat le eși înainte cam supărat și le vorbi ast fel:

— Ce căutați d-voastră?

— Am venit să... protestăm energic... drepturile cetățenogilor... o victimă politică... etc., etc.

— Do ce n'a venit d. decan, dacă voiați să protestați ca corporație?

— Pentru că... fiindcă... de oare ce... — Ești afară ca singei urîț! strigă scos din pepeni d. Paleologu lăsînd cu gîurile căscate pe bieteale caracade ale baroului.

Se judeca la Galați procesul preotului catolic Morisseau. Printre avocați

victimelor era și cunoscutul proprietar și ex-prorietar Mișu Alexandrescu.

Onorabilul senator căzuse din intim-plare în ziua aceea ca jurat în București, iar Curtea era presdată de mucaitul d. Paleologu.

La un moment dat, conu Mișu se ridică și zice:

— Domnule președinte, vă rog să fiți dispensat de sarcina de jurat, de oare ce trebuie să apăr la Galați cauza nefericitelor victime ale abatelui Morisseau.

D. Paleologu își pune indexul la timpla dreaptă, își ia aerul unui om care meditează adînc, și apoi răspunde rar și apăsător și cu o imperturbabilă seriozitate.

— Curtea deliberînd (!) și avînd în vedere că din nenorocire nu cade în atribuțiunile sale de a convinge pe nefericitele victime ale abatelui Morisseau că ar fi nimerit și cuminte să renunțe la apărarea avocatului Mișu Alexandrescu din București — dispensează pe numitul domn de sarcina de jurat al Curții din Capitală!

!!!..

May 1911.

— O discuție în contra dictatorilor în țară, din care se vede care se vede care sînt adevăratele argumente trase de păr.

„MOȘ TEACA“ IN PITEȘTI

Te salut mureata urbă care-ai strălucit odată
În coloană la *Moș Teacă*, de-un popor întreg simțită.
Te salut locaș ce dat-ai adăpost fără codire
La atitea zeci de tipuri ce-ai trecut la nemurire.
Și-azi cînd reîntors din lungul drum pe unde am prilegit
Te întreb : De ce tăcerea ori-ce cînt fi-a amuțit ?
Unde-ți este mîndra lîră care răsună duios
Înghelbîrî o copceea în coloană pînă jos ?
Nu ai tu pe *Comu Nae* — baritonul legendar,
Ce-amărit și astăzi urcă drumul tristului calvar ?
Și uitat-ai că pe cern-ți un alt *Sîrîus* luccaș ?
Urbă-așa bogată 'n stele !... Sus dar capul, te mîndrește
Și aruncă-a tă privire la 'nvolitii în uitare,
Ștergeți ochii, nu mai plînge !... Ia privește cum r sare
Rînd pe rînd cu toții membrii din societatea *Aquila*
Care bea cînd, dați serbare, cu buoiul nu cu chila.
Iată-I palida figură de alchimist medieval
Alfistul *Gasieru* — Directorul actual.
Apoi îmbrăcat în negru ca Hamlet în cimitir,
Fostul Dascăl de franceză — *Iotta*, slab ca un facîr.
Se întreabă : „*!hesitinea este-a fi or a nu fi ?*“
Și cînd pieră speranța la cei buni a mai trai ?
Dar *Bănescu coploșul* — dascăl în miniatură,
Or *Trepteanu* inginerul — vesele caricatură ?
Unde-i apoi *Nea Mihache* lătinistul zis Cînzecă
Or *Eftimie* cu *Madera* care la plîmîi te soacă ?
Sunt aci, aci cu toții, încă nu te-am părăsit,
Timpul gloriei apuse, azi din neoi a revenit.
Nu bi așa pesmistă u bă, aș un pic d'espuar,
Mai ales cînd trubadurul vezi că-ți zice alivoar.

Caran Făra

Speranța și viitorul țării

Absolut autentică de la liceala în
particular de clasa vii
capitala.

Profesor

Spune-mi, te rog,

Idră ?
Domnișoara — Repede și cu
siguranță !. Piscicultura este cultura pi-
scilor.
? !...

În numărul viitor ne vom pronunța
și noi asupra noului guvern.

Ținem să spunem pentru un moment
că, în principiu, ne declarăm reptilele
ori-cărui guvern ar fi la cîrmă, de oare-ce
toate sunt guverne românești, iar noi
patrioți mai presus de ori-ce și gata
tot-d'a-una de a face sacrificii să încă-
lăm fonduri secrete.

Din cauza gravelor evenimente po-
litice la ordinea zilei, am suprimat
poșta redacției din numărul acesta.

ULTIMA ORA

Aflăm că amicul nostru d. ge-
neral Manu, dispunînd de cite-
va ore libere pîzi, se va angaja
în armata rădă.

.*.*

Cuvînta Sa monachul C. Di-
sescu, fiind caterisit de la mi-
niser, va fi numit stareț la
monăstirea Căldărușani, unde
și are melania.

.*.*

D. dr. Istrate a fost obiectul
unei favori speciale din partea
ministerului de instrucție și
cînte.

D-sa a fost însărcinat să se
ducă la Smîrna spre a studia
la fața locului microbul ciurmei.

Re. orter

„MOȘ TEACĂ” ’N TÎRGOVIȘTE

Gonit de mure și de căldură am nemerit în miezul orașului. Fără să vreau de la 500 m. am început să casc: auzind sforăliile cetățenilor de pe la mese, pe cărți îl distra bîzîndu-mă.

Dar ce să vezi! Nișe afișe cît nișă lipite plină și pe abdomenul d-lui Enoia, iar cîntîc stău în virful coamei și urlau de cîrdeal că te gîsești în Sтамбул.

Miop, mă apropii să văd ce este; ce să fie? mare serbare populară, cu conflicte și serpentine. Neacă ala de la cafenea Ciudatua va distra publicul în tot timpul pîctiselor, cîntînd din cimpoi pe Chiriac boboc și Danăila va juca cântecul.

Cosanele cărți se vor urca pe prăjină plină sus vor cânta ochelarii lui Guleamă, iar Tariniă didascalu va face tabla lui Pitagora și va vorbi de favorițele de la Gambirinus.

Plec cînd din de altă consumație de idei și ajuns în dreptul unei case ad tatal nostru și bucură-te fecioară ceu romanul sentimental din Voința.

Cum sunt evlavios, încep la mîtinîr, iar gardistă începe să mă închine la cruci și la zei, spunînd că acolo nu e biserică ci că la Prefetură se repetă discursul pentru serbarea de la Sf. Petru.

De pe acum am legat băncuța în batista mea de ipistat ca să văd și eu ce n'am să văd cit o trîi, cum spunea bărbierul ce m'a făcut băiat ferchez.

Pitpataci

„MOȘ TEACĂ” ’N BIRLAD

De la o vreme, lighioana moșteismului s'a cam răsit grozav în orașul nostru.

De ce? Fîndcă moșteii au gîsit sat fără cîini; fîndcă nu i-a mai trecut la nemurire prin coranele țivilo-cazonului nostru ziar. — Mă rog, avem de toată mina doctori, poezi, funcționari și deputați chiar de voii, și plus elementul cazon în care excelăm fîndcă decît să stăm cu coandul în teacă.

«Incorde-voi a mea liră, să cînt...» nu însă ca conu Grigore Stătescu în poezia, ci așa ca toți muritorii — prozi. Fiți atenți, mi-am ascuțit plavăzu: sunt ferm hotărît, (numai de n'o veni cîma

să mă curețe de pe suprafața globului,) a salva renumele cetății Paloda, altă de lăsată în uitare. Voi face să defileze în coră ca săptămîna pe dinaintea noastră profilurile iluștrilor mei concetățeni. Natural că voiți da preferință acelor cărți voi fi mai cu gîndate și nu mă îndosec că primul ești la sortă va fi Don Doftru, romîn get-beget! Deci priveghiați și vă rugați, căci nu știți zina nici ciaslul în care *Chrisochealos* va soia.

Lăcă Bădel

„MOȘ TEACĂ” ’N CAMPU-LUNG

Motto. «Marin Gheorgheanu a murit
Trădător. Marin Gheorgheanu
V. Neg»

De felul meu am obiceiul să fluier pe stradă, (nu, însă ca gardistii, cari fluiera de pomana) și ast-fel fîind, mă cîizeam să pun versurile mele (nu cred să se supere Dugu) pe aria serenadîi lui Moskowky. Mulțumită lecțiilor amicului Sibianu (aci nu cred să se supere amicului Cernescu, vorba lui Jean Zimfirescu, prietenul lui Costică fost dascăl la Mavrodolu în Pitești) mulțumită, zi! lui Sibianu scrisesem pe panglica subterară a palierii mele cheia de sol și vre-opt diezi.

Ațac prima noți, care mi se pare că e de bemol, cînd mă întrec: mă oprește *Giocomo*, în costumul lui Păcuș și mă oprește *gilot* în imbricîmintea lui Crasan. Cum vedeți era vorba de doi morți (nu fac aici aluzie la țuica lui Florian T. Niculescu, al mai calic negustor: 2 amîzi 2 parale) și morții 'mi-au adus aminte de John, de Pats-huly (adică Petersohn), de Lambe (adică scribul de la «Voința Națională», adică partenerul de table al lui Nea Ghici, pe care Lambe l'a dat la Moș Teacă; nu e) și de alții greci mai mulți sau mai puțin geografii.

Deci, cu do bemol și cheie la scară (aci vorbese *inginereste*, cum ar zice un bere) mă due la carantină, pardon la *sanatariu* lui Alecu Cristescu, cel mai simpatice berar (cum ar zice Panfan de la *Epoce*, *un fel de băiat cu aspirații de bere*, tutun, etc.), (uite, aci 'nainte am pus *sigelul*, ori cit s-ar supăra șefii de birouri, și Marin și I. de lingă nea Nae Aronescu) și la Alecu Cristescu cel mai

simpatice berar am văzut și am auzit de orb rămăi-am și surd devenit-am. Am văzut, mai vîntii, trei minori: Gabriel, Take, Manole, fîcînd chef cu *dămuri* de la nos ra grande sorore; Niță Albini, bine înțeles, era și el acolo.

Costică, Filipo, Goubavo, Calet de Milano:

Robăia (vecinu meu de la Domneasca) Ionel de la Boteni, Gogo, Miș, quartet sub conducerea lui Baurel;

Petersohn, executînd, admirabil, po'ka glissando;

Aleko des *Matzaou*: «să trăim noi, cu doctorii, satii, vivat republica.»

...Și ne am tot mirat noi, și n'am dat nimic la cheță (presă!), n'ai ce zice, și apoi a vînt Alecu, și d'a vînt Alecu am bîut și noi (Adică cine?, adică noi presa!), și fîindcă am bîutură, (vorba gusaților, de aci), am s'ris, Alecu ride, e) mă prăpădese de ris, iar Petersohn, *glissando* cum e el, ti alios, ne cîntă din «Sul» cînd a fost uns împărat.

Radu

CĂTRE CITITORII DIN RAMNICUL-VILCEA

Suntem informații din localitate, că grave lănceli planează asupra tinărilor telegrafist Florian Becescu că ar fi corespondentul ziarului nostru.

Declaram că nici nu catadicsim să cunoaștem pe acest domn, ba încă n'am și o cumpulită avertisiune în potrivă, de oare-ce aflăm că făptușește une-ori versuri jalnice și boicitoare, ceea ce este totmai contrariul comerțului pe care l'învîrtim noi.

De altminteri, de obicei, corespondenții noștri sunt persoane sus puse, iar nu niște simpli elchei telegrafo-poștali, maște fripte și terchea-berchea trei lei perechea.

Vaccinari și revaccinări

Cu vaccin animal proaspăt se fac de directia Institutului Vaccinal al Statului, care are la activul său, peste una sută mii vaccinări cu succes.

Aplică *Capula celuloză* care apără pustula de ori ce infecțiune. Chemări acasă prin e cartă poștală. *Gheorghe Kiseloff*. — Se eliberează și bușine pentru școala. Telefon...

„HELIADE”

Bucur. 11. Suedia (Memorij, 33

Efectuiază ori-ce fel de lucrări tipografice. Prețuri mici. — Primește în editură cărți didactice și de știință. — Condițiuni avantajoase, pentru d-nii autori. Pentru tezele de drept și medicină se face mare reducere.

— Ce măl descă, n'am drept nici să mă... în țara moa? Pen'ce plătesc io car' va's'zică cotribuție la trolalu ăsta?

Vreți să mincați bine și cu puținți bani?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU
este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varetăți.

Adresa: Strada Câmpineanu, lângă Teatru

P. T.

Am onoare a vă informa, că în urma unei practice îndelungate, având peste 100.000 vaccinați și revaccinați în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de Director al Institutului Vaccinal al Statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregi

Sunt deci în stare, a vaccina și revaccina cu limfa animală preparată clinic, aplicând *capsula Celuloid* care apără pustulele vaccinale de ori-ce infecțiuni, ca: *Erisipel, Flegmon, infamajuni* etc.

Vaccinez și direct de la vițel la brat cu toate regulile aseptice. Fiecare copil are o dosă deosebită de vaccin, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelând la încrederea D-vo, vă rog să bine-voiți a face uz de serviciile ce vă ofer, asigurându-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înaltă Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, PIERRE SOLOMON

Direct. Inst. Vaccinogen. al Statului. Alina Kiseleff alătura de Ring

FARMACIA
«LA BISERICA ALBA»
DR. A. URBEANU

— BUCUREȘCI —
97, Calea Victoriei, 97
Casale Dobricanu (Cizmăna Roșie)

LA MAGAZINUL
GRANCEA ȘI STANESCU
CALEA VICTORIEI

Se găsesc colonialele și delicatosele cele mai fine. Brânzeturi excelente.
Vin alb și negru din viile celor mai renumite.

COFETARIA TANASESCU!

Vis-à-vis de palatul Esilor Eforiei

Posedă în ori și ce moment prăjituri și cozonaci proaspeți, altă bombonele cit și liqueurile celor mai fine.

Majoritatea Camerei deputaților mergînd în corpore, să felicite pe membrii noului guvern.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pache No. 2.

D-rul G. D. FISCHER

OCULIST

Str. Colței No. 16

Où consultați între orele 5—6
după amiază.

THEODOR MAROVICI

DENTIST

Strada Știrbey Vodă No. 30.

Dr. I. MENDONIDI

— 10, Strada Șinfi, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București

Str. Belvedere, 3

AL. IONESCU

Frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei)

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97

Colț cu strada Fântânel, Casele Dobricanu, alături de :

FARMACIA LA « BISERICA ALBĂ », a D-lui Dr. A. URBEANU

ROMULUS BOLINTINEANU

AVOCAT

Ploiești.

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCII POPORULUI

Consultați de la 4—6 p. m.

5, Str. Poliției, 5.

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

EFIN ȘI BUNI

PIAȚA CENTRALĂ ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

LEI 25

Șuncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, unt, brînzeturi